

ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΡΑΓΙΚΗ ΖΩΗ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΚΟΠΩΝ

Ο "ΜΟΙΡΑΙΟΣ", ΕΡΩΣ ΤΗΣ ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΟΣ ΣΑΙΝ - ΝΤΕΝΙ

(Η γυναικεία κα τασκοπεία την εποχή της πρώτης Αυτοκρατορίας στη Γαλλία)

Ο 1809, ο περίφημος Φουσε, ο ύπουργός της αστυνομίας του Ναπολέοντος, έλαθε από τη Λειψία μία συνταρακτική έκθεση: ο σατανικός Σαίν-Ρεζάν, ένας από τους καλύτερους κατασκόπους του στο έζωατο, του Έγραφε ότι ένας μυστηριώδης Όλλανδός έτοιμαζόταν να τυπώσει έναν τρομαχτικό λιβέλο κατά του Ναπολέοντος.

Ο Φουσε, ή «γρήα άλεπου» της πρώτης αυτοκρατορίας, διάβασε και ξαναδιάβασε με προσοχή τις άποκαλυπτικές δηλώσεις του Σαίν-Ρεζάν. Κι έπειτα, έτρεβε άμέσως να δείξη αυτό το Έγγραφο στον άυτοκράτορα. Ο Ναπολέων έγινε έξω φρενών και με τη συνθησιμένη του άυταρχικότητα κατέστησε ύπεύθυνο το Φουσε, στην περίπτωση κατά την όποια θά τυπωνόταν αυτός ο λιβέλλος.

Ο Φουσε κατάλαθε άμέσως ότι κινδύνευε ή θέσις του. Έξαπέλυσε λοιπόν τά καλύτερα «λαγωνικά» του, τά όποια δίχως πολλές διατυπώσεις έπιασαν κρυφά τόν Όλλανδό, έβασαν όλο το σπίτι του για να θρούν το χειρόγραφο και τέλος γύρισαν στο Παρίσι, δίχως τόν τρομαχτικό λιβέλλο, μά φέρνοντας στον άρχηγό τους τόν Όλλανδό.

Ο Φουσε προσπάθησε τότε να τόν κάνη να μιλήση, μά ο συντάκτης του λιβέλλου άρνιόταν τά πάντα κι έκανε πώς είχε πέσει τάχα από τά σύννεφα. Ούτε λεφτά, ούτε φόβους, ούτε βασανιστήρια τού έβασαν τη γλώσσα. Ο Φουσε πήγαινε να τρελλαθή και θά υπέβαλε την παραίτηση, τόν στόν Ναπολέοντα, άν δέν λάμβανε καινούργιες πληροφορίες από τόν Σαίν-Ρεζάν. Ο κατασκόπος του τού Έγραφε ότι, λίγες μέρες πριν από τη σύλληψή του, ο Όλλανδός είχε εκμυστηρευθή σ' ένα φίλο του, ό τι είχε εμπιστευθή το χειρόγραφο τού λιβέλλου σ' έναν κάποιον Σούλτσερ, ο όποιος έγινε καταφύγει στην Πράγα. Ο Σαίν-Ρεζάν τόν πληροφορούσε άκόμη ότι αυτός ο Σούλτσερ ήταν χήρος, σαράντα περίπου χρόνων, μ' ένα κοριτσάκι τεσσάρων χρόνων κι ότι ήταν τρουερός γλειτζής και συνειπώς τρελλανόταν για τις όμορφες γυναίκες.

Ο άρχηγός της μυστικής αστυνομίας, δίχως να χάζη κακό, κατάστρωσε άμέσως τó σχέδιό του. Η σωτηρία του ήταν στά χέρια της δεσποινίδος Σαίν-Ντενί.

Αυτή ή περιφημη δεσποινίς Σαίν-Ντενί ήταν μία από τις «τιό έξυπνες και τις πιο διαβολικές κατασκόπους του». Ήταν από καλή οικογένεια και είχε κληρονομήσει από τούς γονείς της μία μικρή περιουσία και, φυσικά, θά μπορούσε να ζήση δίχως ιάχη την άνάγκη κανενός, άν δέν ήταν έξω παράξενο και ιδιότροπο πλάσμα που άγαπούσε μ' ένα τρελλό πάθος την πολυτέλεια και τά τυχερά παιχνίδια. Έγχε γίνει λοιπόν φίλη πολλών Γάλλων και ξένων άριστοκρατών, τούς όποιους παράταξε, ύστερ' από λίγο καιρό, άφοι πρώτα τούς «ετινάξε» και τέλος είχε καταλήξει να γίνη κατασκόπος τού Φουσε, ο όποιος διέθετε γι' αυτήν κολοσιάζα ποσά, γιατί ή «μοιραία» αυτή γυ-

να άπαλατιτικό Έγγραφο, που διεφύλιε πειά με τόν πό άναμφισβήτητο τρόπο τó μυστήριο τών δυό θανάτων. Η άνάλυσι άπέδειξε ότι ο Έμπερτ και ή Τζόν είχαν δηλητηριασθή με άρσενικό...

Η άστομία τότε άρχισε τις έρενές της και δέν άργησε να μάθη ότι δυό άσφαλιστικές έτα ρείες είχαν πληρώσει κολοσιάζα ποσά στην έμισση Γουέμ για τó θάνατο τών παιδιών της. Ο Έμπερτ ήταν άσφαλισμένος γιά 200.000 δολάρια και ή Τζόν γιά 350.000!

Η ένοχή λοιπόν της έμισσης Γουέμ ήταν καταφανής. Έγχε άσφαλίσει πρώτα τά παιδιά της και κατόπιν τά δηλητηρίασε για να ελαπαίξει τις άσφαλίσεις. Τό ίδιο έγχε επιχειρήσει να κάνη και με τόν άνεύλι της Τσάβλι Χιούγκς, μά είχε άποτύχει, κι' αυτή ή άποτυχία έγινε άφορη μ' άπακαυτηρόν τά αρρώδια έγγλημάτια της.

Η έμισση Γουέμ, λοιπόν, ή ελικαινα τού Όζάις, όπως άνωμάσθηκε άμέσως από τόν κόσμο, βίσκεται σήμερα στη φυλακή και θεωρείται πειά ός βέβαιο ότι δέν θά γίνωθη την ήλεκτική καρδέλα.

Όσο για τούς συνεχόμενους της, τούς άδελφούς της Ρίβεος, οι έπαπτοι αυτοί άνθρωποι θά περάσουν στά κάτεργα την ύπόλοιη ζωή τους.

ΠΙΕΡ Α. ΚΟΥΣΤΡ

ναίκα έφερνε πάντα σέ πέρας τις πιο δύσκολες και τις πιο έπικινδυνες άποστολές.

Ο Φουσε την κάλεσε στο γραφείο του, της έδωσε ένα κανονικό διαβατήριό, της είπε ότι από έκείνη τη στιγμή ήταν ή νεαρά χήρα Μπαγκίττα Άδελαΐδα Σωλιέ, ότι πήγαινε στη Βοημία και στη Γερμανία για λόγους ύγείας και τέλος της έβασε τις έξής άκριβείς οδηγίες: θά πήγαινε κατευθειάν στην Πράγα και θά μάθαινε κρυφά που καθόταν έκείνος, ο μυστηριώδης Σούλτσερ, ο φίλος τού Όλλανδού. Θά νοίκιαζε ένα σπίτι δίπλα στο δικό του ή έν άνάγκη θά τó άγόραζε και θά προσπαθούσε να πιάση σχέσεις μαζί του. «Έπειτα, δικός της λογαριασμός, πώς θά εβρίσκε τó χειρόγραφο».

Η δεσποινίς Σαίν-Ντενί, ύστερ' από λίγο καιρό, έφτασε άπαρητη στην Πράγα και φρόντισε φυσικά να μάθη άμέσως που καθόταν ο μυστηριώδης Σούλτσερ. Κατόπιν άγόρασε με 32.000 φράγκα χρυσά ένα όμορφο σπίτι δίπλα στο δικό του, μ' ένα μεγάλο κήπο, ο όποιος χωριζόταν από τόν κήπο τού Σούλτσερ μ' ένα μικρό φράχτη.

Η όμορφη κατάσκόπος ήταν μία ύπεροχη άμαζών. Κάθε πρωί έβγαίνει περίπατο με τó άλογο της και φυσικά δέν άργησε να κινήση την προσοχή τού Σούλτσερ. Μά ή ευκαιρία για να γνωριστόν, δέν παρουσιαζόταν. Η Γαλλίδα κατάσκόπος είχε τó στέδιο της...

Μιά μέρα, γυρίζοντας με τ' άλογο από τόν πρωινό περίπατό της, συνάντησε στο δρόμο την άμαζα τού Σούλτσερ. Τό άλογο της τότε, από ένα άπότομο τράχημα τού γαλιού, έπεσε πάνω σ' ένα γαλάκι της άμαζας τού Σούλτσερ κι' ή Μπαγκίττα Άδελαΐδα Σωλιέ, ή όμορφη χήρα, τρώμαζε τόσο πολύ, όστε όταν βγήκε από την άμαζα ο γελτομός της, λιποθύμησε στην άγκαλιά του.

Ο Σούλτσερ γοητεύθηκε από έκείνη τη μυθιστορηματική γνωριμία τους και την ίδια μέρα την έπεσκέφθηκε για να της ζήτηση άκόμη μία φορά συγγνώμη ενια την άπροσεξία τού άμαζά του...

Τό περίεργο όμως είναι, ότι και ή δεσποινίς Σαίν-Ντενί έμεινε κατενθουσιασμένη από τη γνωριμία της με τόν μυστηριώδη Σούλτσερ.

Και για κακή της τύχη, ή κατάσκόπος τού Φουσε έρωτεύθηκε τρελλά τόν όμορφο Σούλτσερ.

Άρχισαν λοιπόν να τρώνε μαζί, να διασκεδάσουν μαζί στά νυχτερινά κέντρα και να ζούν σαν δυό σύζυγοι.

Μά ή Γαλλίδα κατάσκόπος δέν είχε ξεχάσει την άποστολή της. Έκτός από αυτό δέν ήθε-

λε να φανή άχάριστη στόν Φουσε.

Τις νύχτες λοιπόν που κοιμόταν ο Σούλτσερ, έκείνη έβγαχνε κρυφά στά τυχερά τού γραφείου του, στη βιβλιοθήκη του και στά Έγγραφο του και μία νύχτα βρήκε τέλος τó περίφημο χειρόγραφο τού λιβέλλου. Ήταν πράγματι τρομαχτικό...

Την άλλη νύχτα τó άντέγραψε κρυφά από τόν Σούλτσερ, και τó έστειλε στό Φουσε μ' ένα νακροσκελέστατο γράμμα.

Σ' αυτό τó γράμμα, ή δεσποινίς Σαίν-Ντενί τού έξωμολογεί τις έρωτικές σχέσεις της με τόν Σούλτσερ, τού έβλεπε ότι είχε σκοπό να τόν παντρευθή και να έγκατασταθή μαζί του στην Πράγα και τού ύπέσχετο ότι θά έξαράνιζε τó χειρόγραφο τού λιβέλλου.

Και πράγματι, ή έρωτευμένη κατάσκόπος κράτησε τó λόγο της. Μία νύχτα, ένó ο Σαίν-Ρεζάν πού είχε έρθει από τη Λειψία θριασκόταν στόν κήπο τού σπιτιού της, ή δεσποινίς Σαίν-Ντενί έβαλε φωτιά, τάχα από άπροσεξία, στίς κουρτίνες της βιβλιοθήκης μέσα στην όποια ήταν κουσιμένο τó χειρόγραφο τού λιβέλλου. Ο Σαίν-Ρεζάν είδε τις φλόγες να τυλιγούν τά διέλλα και κατόπιν τόν Σούλτσερ, τη μικρή κόρη του και τη Γαλλίδα κατάσκόπο να τρέχουν έντρομοι ενια να καταφύγουν στό δίπλανο σπίτι, στό σπιτι της Σαίν-Ντενί.

Την άλλη μέρα, ο Σαίν-Ρεζάν έβγαυ από την Πράγα, γύρισε κατενθουσιασμένος στο Παρίσι και άνήγγειλε στόν Φουσε, ότι τó άδθεντικό χειρόγραφο τού λιβέλλου είχε καή στην πυρκαϊά.

Κι' έτσι, ή δεσποινίς Σαίν-Ντενί, παντρεύτηκε τόν άνατημένο της Σούλτσερ.

ΡΟΜΠΕΡ ΜΠΟΥΚΑΡ

Ο Φουσε διάβασε με προσοχή τις άποκαλυπτικές ειδήσεις